

Pa skoro preveč smo govorili o tej knjižici. Ne bi bili, ako bi nam ne bilo žal, da je naša nadarjena pisateljica zašla na tako opolzlo, tako blatno pot. Čitateljstvo slovensko se bo malo menilo za te misterije, in če bo pisateljica sama še nadalje

praktično študirala take ženske misterije, kakršne je opisala tukaj, jo bo doletelo še mnogo „razočaranje“.

Dostavljamo, da jezikovna oblika v tej knjižici ni taka, kakršna mora biti pri samostojnem pisatelju slovenskem.

Dr. Fr. L.

Časopis.

10. mal. srpana na večer je bil v mestu Mostaru močen potres. Škode ni velike.

11. mal. srpana. Buri so premagali in ujeli po celodnevem boju posadko mesta Uitralsnot in vzeli dva topova.

15. mal. srpana. Iz Šanghaja je došlo poročilo, da so Kitajci v poslednjem času pomorili 20.000 kitajskih kristjanov, deloma po groznih mukah. — V obče je pa v poročilih iz Kitaja tolika nejasnost, da se več ne ve, kaj je s tujci, niti to, kaj s po-

slanci tujih držav v Pekingu: ali so še živi, ali so mrtvi. Le to je trdno, da je bil nemški poslanec Klement br. Ketteler umorjen že 18. rožnika t. l.

Velevlasti z Japanom in Zjedinjenimi državami vred se pripravljajo na odločno nastopanje proti Kitaju, a ne ve se, kakšni so njih nameni.

21. mal. srpana se je iz Bruselja poročalo, da je doslej 82 belgijskih misijonarjev bilo mučenih, deloma križanih in umorjenih. Princ Tuan veleva poklati vse tujce in kristijane.

Razne stvari.

Naše slike.

Iz pariške razstave namerjamo, upaje, da nam jo popiše kako spretno pero, podati par slik, bolj da nanjo opozorimo, kakor da bi jo pojasnili. Kaj je pač nekaj slik v primeri z ogromno množino predmetov s celega sveta, ki so tukaj nakopičeni! Za danes predočujemo vnanjščino avstrijskega paviljona. Ta paviljon ni ravno velik, je sezidan v baročnem slogu in stoji z drugimi enakimi palačami vred v Rue des nations ob Seini. — Med drugimi slikami se ozrimo samo še na dve. Letos se je slavila petstoletnica rojstva Gutenbergovega. Navadno trdijo, da je bil Janez Gutenberg rojen dne 24. rožnika l. 1400. v Mogunciji iz stare meščanske rodbine; (drugi mislijo, da je bil rojen šele l. 1412. na Kutnihori na Češkem, kamor sta bila prišla iz Nemčije njegova oče in mati.) Bil je Gutenberg bistrega duha in je imel glavo polno načrtov o raznih skrivnih umetnostih in izumih, zlasti ko je od l. 1434. bival v Strassburgu. Pečal se je s tiskanjem slik, rezanih na deščice. To ga je polagoma privedlo do misli, da bi se napravila za vsako črko posebna mala palčica, ki bi imela na koncu vrezano podobo za vtiskanje. (Od tod nemško ime „Buchstabe“.) V Mogunciji je napravil svojo prvo delavnico ali tiskarno in jo zlasti izpopolnil, ko je rabil ulite črke namesto lesenih. Imel je razne težave, njegovi sotrudniki so delali zoper njega, a njegove neminljive slave zaradi velikanskega, četudi preprostega izuma ni mogel nihče kratiti. Umril je l. 1468. v Mogunciji in je tukaj pokopan. — Slika na str. 477 nam predočuje streljanje

zoper točo. To se je udomačilo (in menda še najbolj) po naših, zlasti vinorodnih krajih, po južnem Štajerskem, Goriškem in Dolenjskem, in se bo gotovo še mnogo izpopolnilo. Vendar obeta mnogo sadu že sam začetek. V tem listu smo že govorili o streljanju zoper točo, in mnogi bravci tudi vedo, da stvar sama na sebi ni nova. Že davno so semterje „streljali v oblake“, nekateri morda iz vraže, drugi pač zato, da bi se „pretresli oblaki“. Ker je bila posebno za južno štajersko deželo toča skoro vsako leto redna nesreča, bili so ljudje prisiljeni misliti na pomoček in se oprijeti vsake čeprav nezanesljive nade. Streljali so izprva z navadnimi možnarji. Da bi bil uspeh večji, so začeli napravljati velike možnarje in so nanje postavljali še lijaku podobne cevi. Tak možnar kaže tudi naša slika. Možnar je zaradi večje varnosti vdelan v lesen oklep. Nastavek je kaka 2 m visok in narejen iz železne pločevine. Za streljanje rabijo samo navadni smodnik in ga gre kakih 100 gr na jeden strel. A možnar še ni vse. Ker je treba delovati urno in ker mora biti več možnarjev za rabo, zato so prirejene prave strelne postaje. Postaje so med seboj v primerni daljavi, po 1 km ali nekaj več, in imajo kočico za shrambo potrebnih priprav. (Dobro je, da se smodnik hrani posebej.) Kadar se bliža huda ura, treba je zgodaj začeti streljati in sicer po redu ali vrsti. Z nerednim ali nepoznim streljanjem se nič ne doseže.

Jedina težava je v tem, da so stroški znatni. Zato bi morala država prevzemati vsaj velik del dotičnih stroškov.